

Redenen waarom Paulus niet de schrijver van Hebreëen is.

Door Raymond J. Keable

www.shorewoodbiblechurch.org

De titel van het boek Hebreëen is onze eerste aanwijzing betreffende het auteurschap van dit boek, en aan wie het is geschreven. De titel alleen al leert ons dat Paulus deze brief niet kan hebben geschreven. Er is geen enkel vers in de Bijbel waarin God Paulus opdracht geeft om uitsluitend aan een bepaalde groep mensen te schrijven. Juist het tegengestelde is waar.

Lees de volgende drie verzen:

*“**Hand.9:15**: Maar de Heere zeide tot hem: Ga heen, want deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn Naam te dragen voor de heidenen en de koningen en de kinderen Israëls.*

*“**Hand.22:15**: Want gij(Paulus)zult Hem getuige zijn bij alle mensen van hetgeen gij gezien en gehoord hebt.*

*“**Hand.26:17**: Verlossende u van dit volk(de Hebreëen) en van de heidenen, tot dewelke Ik u nu zend,*

Paulus zijn bediening en zijn evangelie is voor iedereen, niet alleen voor de Hebreëen.

De eerste sleutel om te kunnen begrijpen dat Paulus het boek Hebreëen niet heeft geschreven is door te begrijpen dat de woorden “Hebreëer” en “Jood” verschillende betekenissen hebben. Iedereen kan een Jood worden, maar niet iedereen kan een Hebreëer worden.

Schriftuurlijk gezien is het woord “Jood” verbonden met de wet en het houden van de wet... Judaïsme (Hand.26:5). In het algemeen is het woord “Israël” een verwijzing naar het land dat God gaf aan het volk Israël. Daar is een reden voor... een reden die een vervulling heeft in de toekomst (zoals dat geleerd wordt in Hebreëen tot en met Openbaring). Lees:

*“**Jesaja 43:1**: Maar nu, alzo zegt de HEERE, uw Schepper, o Jakob, en uw Formeerder, o Israël: Vrees niet, want Ik heb u verlost; Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijne.*

*“**Jes.43:15**: Ik ben de HEERE, uw Heilige; de Schepper Israëls, ulieder Koning.*

Als wij de Bijbel niet volgens de bedelingen bestuderen is dat een aanleiding voor velen om het volk Israël, en het Koninkrijk dat beloofd was aan dat volk, en soms de mensen zelf, te gaan vergeestelijken (van letterlijk naar geestelijk). Waarom? Omdat zij deel willen zijn, of worden, van het enige volk dat God voor Zichzelf heeft geschapen. Deze dwaalleer wordt niet geleerd in de Schrift. Men hoeft geen deel van een volk te zijn (geestelijk of door afstamming) om vandaag zegeningen van de Heere te ontvangen.

Israël is het eerste voorbeeld in de Bijbel van een volk dat alles had, maar het verloor, omdat zij probeerden hun eigen rechtvaardigheid op te bouwen door de werken van hun vlees... de wet!

De Schrift beschrijft het woord “Hebreeër” als een vleeselijke nakomeling van Abraham. De apostel Paulus laat het verschil tussen de betekenis van de twee woorden, Jood en Hebreeër, goed uitkomen in:

*“**Rom.9:3**: Want ik zou zelf wel wensen verbannen te zijn van Christus voor mijn broederen, die mijn maagschap zijn NAAR HET VLEES.*

*“**Rom.11:1**: Ik zeg dan: Heeft God Zijn volk verstoten? Dat zij verre; want ik ben ook een Israëliet, UIT HET ZAAD ABRAHAMS, van den stam Benjamin.*

In dit vers kunnen we zien dat een Israëliet hetzelfde is als een Hebreeër... een vleeselijke nakomeling van Abraham. Jakob was een vleeselijke nakomeling van Abraham, God noemde hem later Israël. (Gen.32:28) Het verschil tussen de twee woorden komt, zoals ik geloof, uit in het feit dat God het land, Israël, beloofde aan de “vleeselijke nakomelingen van Abraham... de Hebreeën.”

Paulus gaat verder met het laten zien van dit verschil als hij zichzelf beschrijft in Filippenzen 3:5.

*“**Fil.3:5**: Besneden ten achtsten dage, uit het geslacht van Israël, van den stam van Benjamin, een Hebreeër uit de Hebreeën, naar de wet een farizeeër.*

Let op dat Paulus niet zegt “een Jood uit de Joden.” Paulus zijn meest duidelijke vers betreffende dit onderscheid vinden we in:

*“**2 Kor.11:22**: Zijn zij Hebreeën? Ik ook. Zijn zij Israëlieten? Ik ook. Zijn zij het zaad Abrahams? Ik ook.*

Paulus spreekt over zijn etnische afkomst, waarvan niemand kan gescheiden worden. Ziet u dat Paulus niet het woord Jood gebruikt?

Paulus zag zichzelf (zoals wij zullen zien) niet alleen als een Jood (deel van Israël’s religie), een Israëliet (behorend tot het land), hij was ook een Hebreeër (naar het vlees). Jezus Zelf erkent deze vleeselijke afkomst... maar niet op zo’n vleisende manier. Hij zegt tegen Israël’s leiders in Johannes 8:33-44 “Gij zijt uit den vader den duivel, en wilt de begeerten uw vaders doen...”

*“**Luk.17:20,21**: 20 En gevraagd zijnde van de farizeeën, wanneer het Koninkrijk Gods komen zou, heeft Hij hun geantwoord en gezegd: Het Koninkrijk Gods komt niet met uiterlijk gelaat; 21 En men zal niet zeggen: Ziehier of ziedaar. Want zie, het Koninkrijk Gods is binnen ulieden.*

Velen gebruiken Lukas 17:20,21 om een geestelijk Koninkrijk/volk te bewijzen (het weerleggen van deze leer zal ook het idee van een “geestelijke Jood” weerleggen). Zij zeggen dat dit gedeelte leert dat het Koninkrijk van God van geestelijke aard is, en dat het woont in gelovige harten.

Maar deze verzen leren dit niet. De woorden “binnen ulieden” betekent “in het midden van”. Jezus Christus was te midden van het volk Israël (Joël 2:27; Zef.3:5; Zach.2:5; Joh.1:11,31; 20:19,26). Hij was de

vertegenwoordiging en de openbaring van het aan het volk beloofde Koninkrijk.

Als zij als (een volk/gemenebest) hadden geloofd dat Hij hun Messias was, zou het Koninkrijk gekomen zijn, zoals tevoren was geprofeteerd (Jes.2:1-). In Lukas 17:20,21 spreekt Jezus tot de farizeeën. In een eerder gedeelte, in Lukas 7:30 staat:

*“**Luk.7:30**: Maar de farizeeën en de wetgeleerden hebben den raad Gods tegen zichzelf verworpen, van hem niet gedoopt zijnde.*

Denkt u dat dit zogenoemde “geestelijke Koninkrijk van God” woonde in de harten van de mensen die de raad Gods verwierpen?

Als dit een geestelijk Koninkrijk was, waarom zou de Heere de Joden leren om te bidden voor een fysiek, aards Koninkrijk in Mattheus 6:9,10?

*“**Mat.6:9,10**: 9 Gij dan, bidt aldus: Onze Vader, Die in de hemelen zijt, Uw Naam worde geheiligd. 10 Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede gelijk in den hemel, alzo ook op de aarde.*

Waarom lezen wij over “... die grote stad, het heilige Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel” in Openb.21:2,3,9.10? Waarom spreken Psalm 48:2 en Mat.5:35 over de “stad van de grote Koning”? En weent Jezus Christus in Luk.19:41 over een “geestelijke stad”? En wat denkt u van de belofte van de Heere aan Abraham over een fysieke, te identificeren, werkelijke bezitting?

*“**Gen.17:8**: En Ik zal u en uw zaad na u het LAND uwer vreemdelingschappen geven,het gehele land Kanaän, tot EEUWIGE BEZITTING; en Ik zal hun tot een God zijn.*

Dit klinkt heel erg letterlijk!

Sommigen zullen zeggen dat het woord “Jood” verwijst naar de nakomelingen van de stam van Juda. Maar wat zegt de Schrift? Paulus noemt zichzelf een Jood in Handelingen 21:39 “Maar Paulus zeide; Ik ben een Joods man van Tarsen...” Maar in Rom.11:1 en Fil.3:5 zegt hij speciaal dat hij van de stam van Benjamin is... niet van Juda.

*“**Gal.1:15**: Maar wanneer het God behaagd heeft, Die mij van mijner moeders lijf aan afgezonderd heeft en geroepen door Zijn genade.*

Paulus wordt in de Schrift voorgesteld als een volwassene... nooit als een kind! Afgezonderd van mijner moeders lijf is een verwijzing naar God die Paulus afzonderde van de religieuze leringen van zijn volk. Tarsus, de geboorteplaats van Paulus (Hand. 21:39; 22:3) was geen stad in Israël. Dat was in Cilicië (een provincie in het zuiden van Klein Azië, het tegenwoordige Turkije).

Dus Paulus identificeerde zichzelf niet alleen met het volk Israël, hij was ook deel van de religie van dat volk... het Judaïsme. Na zijn bekering op de weg naar Damascus lag Paulus overhoop met de religieuze leiders van Israël ten aanzien van de zogenoemde “rechtvaardigheid van de wet” (Hand.12:38,39).

Er zijn vele bekeringen geweest tot het Judaïsme (om een Jood te worden), maar niemand kan zichzelf een vleselijke nakomeling maken van Abraham.

Een voorbeeld daarvan vinden wij in het boek Esther. Esther verhaalt het lot van de Joden die in vreemde landen verbleven na de gevangenschap en verstrooiing gedurende 70 jaren... het tegenovergesteld van wat God wilde. Het laat zien dat, zelfs al gingen zij niet terug naar het hun beloofde land, God Zijn mensen nog steeds beschermde. Waarom? Omdat Hij hen een aantal beloften had gegeven en daar zal Hij zich aan houden!

*“**Esther 8:17:** Ook in alle en een ieder landschap en in alle en een iedere stad, ter plaatse waar des konings woord en zijn wet aankwam, daar was bij de Joden blijdschap en vreugde, en maaltijden en vrolijke dagen; en velen uit de volken des lands werden Joden, want de vreze der Joden was op hen gevallen.*

Let op dat dit gedeelte niet zegt dat sommigen Hebreeën of Israëlieten werden. Sommigen van de heidenen in dat land realiseerden zich dat Israël's God de ware God van het universum was, en als zodanig wilden zij deel worden van dat “volk”.

Deze verkeerde, religieuze tendens om dingen te vergeestelijken veroorzaakt dat velen geloven dat God niet letterlijk Zijn beloften zal vervullen aan dat volk. Twee gedeelten zouden genoeg moeten zijn om te bewijzen dat deze beloften vervuld zullen worden.

*“**Rom.11: 26,27:** 26 En alzo zal geheel Israël zalig worden; **GELIJK GESCHREVEN IS:** De Verlosser zal uit Sion komen, en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob; 27 En dit is hun een verbond van Mij, als Ik hun zonden zal wegnemen.*

Zie ook: Deut.30:3; Jes.59:20,21; Jes.27:9; Jer.31:31-37; Hebr.8:8; 10:16).

*“**2 Petr.3:9:** De Heere vertraagd de belofte niet, gelijk enigen dat traagheid achten, maar is lankmoedig over ons, niet willende dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.*

Als u niet gelooft dat de Heere letterlijk, zichtbaar, en fysiek Zijn verbonden der belofte zal vervullen, gemaakt aan dat volk (Rom.9:4), dan noemt u God een “treuzelaar”. In wezen noemt u God een leugenaar! Paulus behandelt deze zaak frontaal in:

*“**Rom.3:3,4: 3:** Want wat is het, al zijn sommigen ongelovig geweest? Zal hun ongelovigheid het geloof Gods (geloof Gods = het geloof van God) tenietdoen? 4. Dat zij verre. Doch God zij waarachtig, maar alle mens leugenachtig, gelijk als geschreven is: Opdat Gij gerechtvaardigd wordt in Uw woorden, en overwint, wanneer Gij oordeelt.*

Deze dingen staan zwart op wit! Als u ze niet gelooft, wat heeft u er dan aan?

Als eerder gezegd, het woord “Jood” is ook verbonden met de religie die God aan het volk Israël gaf... Judaïsme. Deze religie wordt de Wet genoemd. Paulus zegt in:

*“**Hand.26:4,5: 4:** Mijn leven dan van de jonkheid aan, hetwelk van den beginne onder mijn volk te Jeruzalem geweest is, weten al de Joden. 5 Als die van overlang mij tevoren gekende hebben(indien zij het wilden getuigen), dat ik naar de bescheidenste sekte van **ONZEN GODSDIENST** als een farizeeër geleefd heb.*

Het woord “ONZEN” is een meervoudig, bezittelijk voornaamwoord, en dat betekent: van, of behorend bij ons; toebehorend aan ons. Deze godsdienst behoorde aan Israël.

Een bekeerling tot het Judaïsme wordt een “proseliet” genoemd. De definitie van proseliet is: “een binnenkomer uit een vreemd land”. Eenvoudig gezegd, dat is een heiden die de wet wil doen die aan Israël gegeven is. Wat denkt de Heere hiervan?

*“**Mat.23:15**: Wee u, gij schriftgeleerden en farizeeën, gij geveinsden; want gij omreist zee en land om één Jodengenoot te maken; en als hij het geworden is, zo maakt gij hem een kind der hel, tweemaal meer dan gij zijt.*

Waarom zegt de Heere dit? Omdat de wet (zoals die ontstaan is in het Oude Testament, Deut.31:24-29; Mal.2:7-9) was misverstaan, veranderd en vergoddelijkt door Israël's religieuze leiders.

*“**Mark.7:7,13**: 7 Doch tevergeefs eren zij Mij, lerende leringen, die geboden zijn der mensen. 13 Makende alzo Gods Woord krachteloos door uw inzetting, die gij ingezet hebt; en dergelijke dingen doet gij vele.*

In wezen verblindde de wet het verstand van de religieuze Joden voor de werkelijkheid van Jezus Christus!

*“**2 Kor.3:14**: Maar hun zinnen zijn verhard geworden. Want tot op den dag van heden blijft hetzelfde deksel in het lezen des Ouden Testaments, zonder ontdekt te worden, hetwelk door Christus tenietgedaan wordt.*

Daarom is het christendom GEEN religie!

Het woord “religie” (religion) wordt vijf keer gebruikt in de King James Bijbel. De Statenvertaling gebruikt het woord “religie” niet. De Schrift promoot geen religie.

Het woord religie betekent “opnieuw binden... teruggaan naar slavernij”.

De eerste vier keren dat het woord gebruikt wordt zijn veelzeggend. De Schrift noemt het “de Joodse religie”. De Schrift leert ons dat Paulus met deze religie (de wet), “de gemeente Gods vervolgde”... verwoestte, er in toenam, zijnde overvloediglijk ijverig voor zijn vaderlijke inzettingen, en zijn tong niet in toom kon houden, maar zijn hart verleidde” (Hand.26:5, Gal.1:13,14, Jak.1:26).

De enige religie die God ooit gegeven heeft is de Wet, en die was gegeven aan Israël. Waarom?

*“**Gal.3:19**: Waartoe is dan de wet? Zij is om der overtredingen wil daarbij gesteld, totdat het Zaad zou gekomen zijn, Wien het beloofd was; en zij is door de engelen besteld in de hand des middelaars.*

*“**Rom.3:20**: Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde.*

Weet u wat dit betekent met betrekking tot de mensen die Joden wilden worden, of voor degenen die denken dat zij het “geestelijk Israël” zijn? Zij zijn teruggegaan naar blindheid... naar een systeem dat nooit rechtvaardigheid kan geven.

“Gal.3:3: *Zijt gij zo uitzinnig? Daar gij met den Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees?*

“Gal.4:9: *En nu, als gij God kent, ja, veelmeer van God gekend zijt, hoe keert gij u wederom tot de zwakke en arme eerste beginselen, welke gij wederom van voren aan wilt dienen?*

Na zijn redding wist Paulus dit, leerde hij dit, schreef hij hierover, en leed enorm omdat hij deze “door de hemel geopenbaarde” waarheid verdedigde (Gal.1:11,12).

Hij wist dat zijn evangelie, “... het evangelie van Christus...” (Rom.1:16), het enige evangelie was dat iedereen kon redden... en in het bijzonder zijn vleselijke broeders... de Israëlieten.

“Rom.10:1-3: *1 Broeders, de toegenegenheid mijns harten, en het gebed dat ik tot God voor Israël doe, is tot hun zaligheid. 2 Want ik geef hun getuigenis, dat zij een ijver tot God hebben, maar niet met verstand. 3 Want alzo zij de rechtvaardigheid Gods niet kennen, en hun eigen gerechtigheid zoeken op te richten, zo zijn zij der rechtvaardigheid Gods niet onderworpen.*

Houders van de wet zijn zij die “hun eigen rechtvaardigheid zoeken op te richten”.

Paulus’ brieven spreken tegen religie... die dienstbaar maakt.

“Gal.2:3,4: *3 Maar ook Titus, die met mij was, een Griek zijnde, werd niet genoodzaakt zich te laten besnijden. 4 En dat om der ingekropen valse broederen wil, die van bezijden ingekomen waren om te verspieden onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, opdat zij ons zouden tot dienstbaarheid brengen.*

Paulus’ brieven spreken tegen de “rechtvaardigheid die uit de wet is”.

“Rom.10:4: *Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk die gelooft.*

Paulus’ brieven spreken tegen het geestelijke voordeel van één speciale groep.

“1 Kor.12:13: *Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot één Geest gedrenkt.*

Let er nogmaals op dat Paulus hier NIET zegt dat er geen verschil is tussen een Hebreër of een heiden. Hij zegt, hetzij Joden, hetzij Grieken.

Gods aandacht is vandaag niet gericht op een speciaal volk. Eerder is Gods aandacht nu, in deze bedeling, gevestigd op de dwaasheid van hen die denken dat de wet iemand rechtvaardig kan maken, dat staat tegenover de rechtvaardigheid die wij krijgen uit genade en door het geloof (Ef.2:8-9)... die een vrije gift is voor iedereen die zijn vertrouwen heeft gesteld in het volbrachte werk, door het kruis, van onze Heere Jezus Christus.

“Gal.3:2,3: 2 Dit alleen wil ik van u leren: Hebt gij den Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs? 3 Zij gij zo uitzinnig? Daar gij met den Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees?”

Paulus, als God's uitverkoren vat voor vandaag (Hand.9:15), wist dat het zijn bediening was om te preken tegen de “Joodse religie”. Hij zegt in:

“Hand.13:39: En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk die gelooft, gerechtvaardigd wordt.

“Gal.5:4: Christus is u ijdel geworden, die door de wet gerechtvaardigd wilt worden; gij zijt van de genade vervallen.

Paulus leerde dat God niet meer uitsluitend met de “Hebreeën” handelt in de Bedeling der Genade.

“Rom.2:11: Want er is geen aanneming des persoons bij God.

Petrus begon dit, na de redding van Paulus, ook in te zien.

“Hand.10:28: En hij zeide tot hen: Gij weet hoe het een Joodsen man ongeoorloofd is, zich te voegen of te gaan tot een VREEMDE; doch God heeft mij getoond, dat ik geen mens zou gemeen of onrein heten.

Daarom kunnen wij meerdere malen bepaalde uitdrukkingen lezen in onze Bijbel zoals: “de Heere God van de Hebreeën” en “de God van de Hebreeën ... maar dat leest u niet één keer in de brieven van Paulus. Wat hier het dichtste bij komt in Paulus zijn brieven vinden we in:

“Rom.3:29: Is God een God der Joden alleen? En is Hij het niet ook der heidenen? Ja, ook der heidenen.

De uitdrukking “God der Joden” (niet God der Hebreeën) verwijst direct terug naar de wet... naar de religie die God aan Israël gaf. Daarom heeft God Paulus afgezonderd... om een nieuw evangelie te prediken. **Religie bindt u, genade maakt u vrij!**

“Gal.5:1: Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom MET HET JUK DER DIENSTBAARHEID bevangen.

De duidelijkste waarheid die bijbelstudie, volgens de bedelingen, leert is dat wij leven in een periode genoemd de “Bedeling der Genade Gods (Ef.3:2). Deze bedeling stelt steeds de vleselijke werken van de wet tegenover iets wat veel beter is. Galaten 2:21 maakt dit duidelijk:

“Gal.2:21: Ik doe de genade Gods niet teniet; want indien de rechtvaardigheid door de wet is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven.

“Rom.6:14,17: 14 Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade. 17 Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt;

De “dienstknechten der zonde” zijn zij die de wet onderhouden! Maar Galaten 5:14 is wat veel beter is:

“Gal.5:14: *Want de gehele wet wordt in één woord vervuld, namelijk in dit: Gij zult uw naaste liefhebben gelijk uzelf.*

Deze traditionele, religieuze, maar verkeerde verzinsels (een geestelijk koninkrijk, en de rechtvaardiging door het houden van de wet) hebben, van velen, de harten en het verstand verblind. Het neemt de zekerheid van “eens gered, altijd gered” weg zoals de apostel Paulus dat leert. Het eerste gedeelte, dat deze ongelovigen meestal aanwijzen om hun valse geloof te laten tonen, is Hebr.6:4-6.

“Joden” zijn geen etnische groep mensen. “Hebreeën” zijn een etnische groep mensen. Daarom leert de titel van het boek Hebreeën ons automatisch dat dit boek de eerste is van een gedeelte van de Bijbel dat geschreven is aan een specifieke etnische, identificeerbare groep mensen. Nu God vandaag niet meer exclusief handelt met de Hebreeën, en omdat Hij nog niet al Zijn beloften aan hen heeft vervuld, is het voor de hand liggend dat dit boek voor de genoemde groep mensen is voor een toekomstige periode.

“Rom.11:26,27: *.....en alzo zal geheel Israël zalig worden; gelijk geschreven is...*”

De volgende punten zijn meer leerstellige redenen om te bewijzen dat Paulus niet de schrijver is van het boek Hebreeën. Er zijn er nog veel meer dan deze, maar ik hoop dat deze beperkte lijst u zal overtuigen... of dat zij u er op zijn minst toe brengen om opnieuw te overdenken wat u geleerd heeft met betrekking tot Paulus’ auteurschap van de Hebreeënbrief.

1. Scofield zei: “De brief van Paulus aan de Hebreeën.” Dit stond NIET in de oorspronkelijke vertaling. Het staat niet vermeld in de King James Bijbel.

Opmerking: Dit staat, jammer genoeg, ook in de Statenvertaling van 1977 en eerdere uitgaven!

2. 2Thes.3:17 zegt: “De groetenis met mijn hand, van Paulus, hetwelk is een teken in iederen zendbrief: alzo schrijf ik.” Ziet u Paulus’ teken in het boek Hebreeën? Dit vers alleen zou voor iedereen genoeg moeten zijn dat Paulus niet de schrijver is van Hebreeën.

3. Alle 13 brieven van Paulus beginnen met zijn naam... het is het eerste woord! Hebreeën doet dat niet. Is er een verschil?

4. De reden waarom het eerste woord in Hebreeën GOD is in plaats van Paulus is omdat Jezus Christus tot Israël spreekt in haar toekomstige, geprofeteerde periode van verdrukking, zoals de verzen aangeven (Hebr.12:25; Ps.2:5; Ps.50:1-7).

Dit is Jehovah Die spreekt tot Israël om de beloften, die Hij aan dat volk gaf, te vervullen. Nu, overeenkomstig wat Paulus zegt, zwijgt God vanuit de hemel. Dat is niet omdat Hij daar niet toe staat is (spreken vanuit de hemel). Het is omdat Hij gekozen heeft om Zichzelf vandaag nu niet op die manier te openbaren. Wij wandelen door geloof in Zijn Woord. (Rom.8:24,25; 2 Kor.4:18). Wij hebben Gods Woord.

“1Thess.2:13:** Daarom danken wij ook God zonder ophouden, dat, als gij het Woord der prediking van God van ons ontvangen hebt, gij dat aangenomen hebt, niet als der mensen woord, maar (gelijk het waarlijk is) als Gods Woord, **dat ook werkt in u, die gelooft.

Daarom zegt Paulus in:

***“1 Tim.4:10:** Want hiertoe arbeiden wij ook en worden gesmaad, omdat wij gehoopt hebben op den levenden God, Die een Behouder is aller mensen, maar allermest der gelovigen.*

Opmerking: Deze tekst wordt door degenen die “alverzoening” leren als bewijstekst gebruikt dat alle mensen worden behouden. Er staat echter: God wil dat alle mensen behouden zullen worden maar het is alleen voor hen die “geloven”.

5. Hebr.1:1 Bevinden u en ik ons in **die** laatste dagen? Nee! Deze “laatste dagen” begonnen in Handelingen 2... met Pinksteren (Hand.2:17). Dit was exclusief voor het volk Israël, zoals de verzen verklaren. (Hand.2:22,36 enz.). Israël’s “laatste dagen” wachten een toekomstige vervulling.

Opmerking: Zie 2Tim.3:1 met betrekking tot de laatste dagen betrekking hebbende op de huidige bedeling.

6. In Hebr.2:3 beziet de schrijver zichzelf als iemand die zijn kennis van Christus uit de tweede hand heeft. Daar tegenover verklaart Paulus krachtig dat zijn apostelschap en boodschap RECHTSTREEKS van de Heere kwam. (Gal.1:11,12).

7. Hebr.2:3 De “eerste” zaligheid die gepredikt werd was het “evangelie van het Koninkrijk” (Mat.3:2, 4:17 enz.), niet “het evangelie van Christus” (Rom.1:16). Het evangelie van het Koninkrijk werd gepredikt aan Israël, niet aan de heidenwereld.

8. Hebr.2:4 Verwijst, in de KJV, DUIDELIJK naar de vroege Handelingenperiode. “Them”,(=hen), in de KJV, is meervoud. Dit zijn de twaalf in de vroege Handelingenperiode... de messiaanse apostelen uit de besnijdenis. U kunt lezen over Petrus, Stefanus, en Filippus in Hand.2:6,8 en de wonderen die zij doen.

Opmerking: “Them”, in de KJV, lijkt een ingevoegd woord te zijn. Punt **9** is een veel sterker argument.

***“Hand.19:11:** En God deed ongewone krachten door de handen van Paulus.*

Dit is enkelvoud, en bewijst dat Hebr.2:4 niet kan verwijzen naar Paulus.

9. Hebr.2:4 (nog een keer) is een duidelijke verwijzing naar Pinksteren (Hand.2). Dit was voordat Paulus werd gered. En: tekenen zijn voor het volk Israël (1 Kor.1:22; Ps.74:9; Jes.8:18).

Waarom zou Paulus over tekenen schrijven in het ene gedeelte van de Bijbel, en dan in een ander gedeelte dat wij vandaag “wandelen door geloof en niet door aanschouwen” (2 Kor.5:7)?

In het begin van zijn bediening was Paulus in staat om enige wonderen te doen. Waarom? Om Israël tot jaloersheid te verwekken (Rom.11:14; 1 Kor.14:22).

Later in zijn bediening verloor hij het vermogen om deze dingen te doen. De reden hiervoor is wat God hem openbaarde in 2 Kor.12:9 "...Mijn genade is u genoeg...". Wij hebben een complete Bijbel! Wij hebben de kennis van wat God's genade ons heeft gegeven... eeuwig leven in een opgewekt lichaam... een eeuwig huis in de hemelen... een belofte van God (Tit.1:2).

Als u iets "zichtbaars" nodig heeft om God's liefde voor u te bewijzen (iets anders dan Zijn Woord), dan, beste vriend, zult u nooit echte, innerlijke vrede hebben (Rom.5:1).

10. Kijk in Hebr.2:6 naar de uitdrukking "des mensen zoon". Dit is een "profetische" titel voor de Heere Jezus Christus (hetgeen betekent dat het over het onderwerp profetie gaat) die niet wordt gebruikt in Paulus zijn brieven. Het is een titel die verwijst naar het toekomstige oordeel... over het volk Israël.

"Luk.21:36: Waakt dan te allen tijd, biddende, dat gij moogt waardig geacht worden te ontvlieden al deze dingen die geschieden zullen, en te staan voor den Zoon des mensen.

Het, "den Zoon des mensen", wordt gebruikt in het Oude Testament en in de evangeliën... en komt niet voor in de brieven van Paulus, om in de brief aan de Hebreëen weer gebruikt te worden.

Paulus predikt iets wat de "verborgenheid" genoemd word... geen profetie (Rom. 16:25-26; Ef.3:9).

11. Paulus zijn brieven gaan over van het oude verbond naar de bedeling van genade en de gemeente, het lichaam van Christus. Deze overgang is te zien in het boek Handelingen (waar Paulus 6 van zijn 13 brieven schreef). Hebreëen gaat over van het oude verbond naar het nieuwe verbond... voor Israël (Hebr.8:8-13; 10:16).

Hebr.8:8 en verder, is opnieuw de verklaring van Jer.31:31-34... hetwelk geschreven was tot en over het volk Israël. Hebreëen zegt nergens dat wij vanuit Israël's programma overgaan in het programma van het lichaam van Christus in een andere bedeling! Het spreekt over de "toekomstige dingen" genoemd in Kol.2:17. Dit leerstellige begrip gaat ook samen met wat Paulus leert in Rom.11:25-29.

12. Vergelijk Hebr.9:28 en Mat.20:28 met 1 Tim.2:4,6 en Tit.2:11. Het éne zegt redding voor "velen" en het andere redding voor "allen". Is er verschil? Weest eerlijk voor uzelf!

In "eertijds" (Ef.2:11), ging de redding eerst naar Israël (Hand.3:24-26. "eerst tot u ..."). Alleen als u de brieven van Paulus vergelijkt, waar wij kunnen lezen over redding voor allen... , is het niet Israël eerst. Maar het is begonnen met:

"Rom.1:16:eerst den Jood, en ook den Griek".

Die "middelmuur des afscheidsels" tussen ons is afgebroken (Ef.2:11-16). Waarom? Door de "geestelijke val" van het volk Israël (Hand.7:51-60).

13. Hebr.2:17 Spreekt over God Die verzoening doet voor de "zonden des volks". Dit is een duidelijke verwijzing naar het volk Israël (Mat.1:21; Amos 3:1,2; Ex.32:34; enz.). Er is een bepaalde groep zonden die alleen bij het volk Israël horen. Dit gaat helemaal terug naar

Ex.19:5,6... een boek geschreven aan dat volk (Ps.106:24,25; Jes.1:4; Jer.3:25; 22:1,8,9; 31:32). Paulus zegt in:

“Rom.3:23: *Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods.*

Zijn evangelie maakt geen onderscheid tussen een volk of etnische groep of zelfs tussen zonden. Wij zijn nu vandaag niet onder enig verbond... wij zijn onder genade (Rom.6:15; Tit.2:11).

14. Hebr.13:13 Dit is een sleutelvers in Hebreeën. In feite is het hele boek samengevat in dit vers: ga niet terug in de verleiding... terug in het Judaïsme... het oude verbond (Hebr.11:26; 12:3; 1 Petr.4:4,14-16). Zij (de Hebreeën) hadden de enige ware godsdienst (Judaïsme) voor 1500 jaar.

Hebr.13:13 gaat terug naar Hebr.6:1,2. Het fundament waarover wordt gesproken in dit gedeelte is het fundament dat wij vinden in de evangeliën (de wet), waarin geen “volmaaktheid” gevonden kan worden. Nu (de toekomstige tijdsperiode waar Hebreeën over spreekt) kan die volmaaktheid gevonden worden... door het priesterschap van Jezus Christus (niet geopenbaard in de evangeliën... Hebr.7:11). Hebreeën is de laatste oproep aan Joden om uit het kamp van het Judaïsme te komen en de smaadheid van Christus te dragen.

Hebr.13:13 gaat ook terug naar Openb.2:7,10,11,17; enz. waar wordt gesproken over hen “overwinnen” en “getrouw tot de dood”.

Paulus zegt nooit dat wij “getrouw moeten zijn tot de dood.” Paulus zegt nergens dat wij, als leden van het lichaam van Christus, door deze periode van verdrukking moeten gaan.

In Hebr.13:13 is “buiten de legerplaats” een duidelijke verwijzing naar Israël (Ex.19:16; 32:26,27; 33:7). Het woord “legerplaats” komt niet voor in de brieven van Paulus.

15. Hebreeën leert om niet bang te zijn voor iets nieuws (Hebr.10:20-22, 1-4,14,18), en al de tekenen zijn werkelijkheid. Ga niet terug naar de schaduwen (Hebr.8:1-5,12,13).

In Joh.4:19-24 zijn al de oude schaduwen (Judaïsme) weggedaan door het bloed. Als u deze verzen goed leest, dan gaan ze duidelijk over Joden, en over dingen die exclusief bij hen horen. Paulus noemt die toekomstige periode in:

“Kol.2:16,17: Dat u niemand oordele in spijsze of in drank, of in het stuk des feestdags of der nieuwe maan of der sabbatten. 17 Welke zijn een schaduw der toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus.

Het boek Hebreeën spreekt over deze periode. Deze schaduwen... spijsze, drank, feestdag, nieuwe maan, en sabbatten zijn praktijken van het oude Mozaïsche verbond... onder het priesterschap van Aäron.

Hebreeën waarschuwt om hier niet naar terug te gaan, omdat er geen “volmaaktheid” is te vinden onder dat systeem.

16. Het thema van Hebr. 10:20: “Jezus Christus is de nieuwe en levende weg... de betere weg.” (Hebr.10:20) Welke betere weg?

1. Hebr.1-7 : “Jezus Christus... het betere priesterschap.”
2. Hebr.8-10 : “Jezus Christus... het betere offer.”
3. Hebr.11-13: “Jezus Christus... de betere inhoud van geloof.”

Paulus spreekt NOOIT over het priesterschap van Jezus Christus. De woorden priester, priesters, en priesterschap worden niet gevonden in de brieven van Paulus. De laatste keer dat “priesterschap” gebruikt wordt in het Oude Testament is in Neh.13:29. De volgende keer dat het wordt gebruikt is in Hebr.7:5. Het “priesterschap” heeft te maken met Israël’s Messias.

Als Hebr.7:17 zegt: “...Gij zijt Priester in der eeuwigheid naar de ordening van Melchizédek,” is dat een aanhaling uit Ps.110:4... geschreven door David... waar God de Vader spreekt tot God de Zoon (Ps.110:1; Hand.2:34; Hebr.1:3; 10:12,13; 12:2). Waar is ooit aan David gezegd om aan de heidenen te schrijven?

17. Hebr. 6:4-6; 10:26,27,29,34-39. “Ten verderve,” in Hebr.10:39 is een ander woord voor geestelijke verdoemenis.

In dat licht wordt de Hebr. 6:4-6; 10:26,27,29,34-39. “Ten verderve,” in Hebr.10:39 is een ander woord voor geestelijke verdoemenis.

In dat licht wordt de Hebr. 6:4-6; 10:26,27,29,34-39. “Ten verderve,” in Hebr.10:39 is een ander woord voor geestelijke verdoemenis.

Daar tegenover zegt Paulus dat, als wij éénmaal zijn gered, wij “verzegeld zijn tot de dag der verlossing” (Ef.4:30). Zelfs al zouden wij Christus verloochenen (na onze redding), kan de Heere Zichzelf niet verloochenen, omdat Hij getrouw blijft (2 Tim.2:13).

Paulus zegt dat als onze werken niet goed zijn, wij schade zullen lijden, maar wij zullen gered blijven (1 Kor.3:14,15).

De “consequenties” die wij zullen lijden in de tegenwoordige bedeling vinden we in Gal.6:6,7 en 2 Tim.3:12. Zij hebben absoluut niets te maken met het verliezen van onze redding.

Dit (het evangelie van de genade van God) is geen goedkope genade, zoals sommigen zeggen. Het is een “vrije gift,” onvoorwaardelijk (God zal het niet terugnemen). Er was niets goedkops aan wat Christus heeft volbracht aan het kruis. Wij hebben de eer, voorrecht, en mogelijkheid om dit vandaag te prediken (1 Kor.1:18; 2 Kor.5:20).

18. Er is een drievoudige waarschuwing in Hebr. 6:4-6; 10:26,27,29,34-39. “Ten verderve,” in Hebr.10:39 is een ander woord voor geestelijke verdoemenis.

NOOIT zegt hij ons dat wij kunnen “terugvallen ten verderve.” Dit zou alles opheffen wat Paulus heeft geleerd met betrekking tot onze zekerheid in Christus. Wij hoeven ons geloof vandaag niet te laten zien door onze werken.

“Rom.11:6: En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken; anderszins is de genade geen genade meer. En indien het is uit de werken, zo is het geen genade meer; anderszins is het werk geen werk meer.

In het boek Jakobus (Jak.2:14,24), is het anders... zoals ook in de Hebreeën brief.

Zeker, God verwacht goede werken van ons vandaag (Ef.2:10), maar zij zijn geen eerste vereiste voor redding. Jak.1:27 laat de werken zien die gedaan moeten worden in die periode:

“Jak.1:27: De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en den Vader is deze: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking, en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.

In die periode zal elke Jood die zijn vervolgte broeders niet wil helpen, en het merkteken van het beest neemt, niet gered worden. Hun naam zal uit het boek des levens gedaan worden. De mensen die het merkteken van het beest niet zullen aannemen zullen verschrikkelijk lijden.

Zo zal God het ware Israël scheiden van het valse Israël... de tarwe van het onkruid (valse koren).

We hebben allemaal wel eens de uitdrukking gehoord: “dat is makkelijk gezegd”. De gelovige Jood zal in die periode geen deel uitmaken van het politieke en economische systeem van de antichrist.

De heidenen zullen in die tijd ook geoordeeld worden op basis van hoe zij de Joden behandeld zullen hebben die hulp nodig hadden... degenen die het merkteken van het beest niet hebben ontvangen (Mat.25:31-46). Dit is de enige plaats in de Bijbel waar naar de heidenen wordt verwezen als schapen. De “schaap” volkeren zullen degenen zijn die het gelovige overblijfsel van het Israël helpen in die toekomstige, geprofeteerde tijd van toorn.

19. Wat is het goede nieuws in Hebreeën? Hebr.9:10,15,28... redding is toekomst.. het komt (Hand.3:19-21). Hebreeën bemoedigt de mensen in die periode om lankmoedig te volharden tot het einde.

Met Paulus en het evangelie van genade, is er ogenblikkelijk redding op het moment dat een persoon gelooft (Rom.4:5; Ef.2:8,9; Tit.3:5). Waarom zou God Paulus twee verschillende boodschappen laten prediken? De apostelen uit de besnijdenis werden gedoopt MET de Heilige Geest (Hand.1:5). Zij ontvingen die na de dood, begrafenis en opstanding van Jezus Christus. Eén van hen is afgefallen. (Judas).

Nu, vandaag, ontvangt iemand ogenblikkelijk van God de inwoning van de Heilige Geest op het moment dat hij gelooft. Dit is een GROOT LEERSTELLIG VERSCHIL!

20. Hebr.10:26 “Want zo wij willens zondigen...” De schrijver van Hebreeën spreekt alsof hij tegenover het merkteken van het beest is komen te staan... in die tijd van toorn. Dit is de “zonde tot den dood” (1 Joh.5:16; Jak.1:27). Dit is geschreven aan de 12 verstrooide stammen van Israël (Jak.1:1).

Dit KAN PAULUS NIET ZIJN! Paulus zegt dat wij gered zijn van die geprofeteerde tijd van toorn (1 Thes.1:10; 5:9). De enige “zonde tot den dood” nu vandaag is ongered te sterven! Dat

betekent niet vertrouwen op het volbrachte werk aan het kruis van de Heere Jezus Christus als betaling voor uw zonden.

21. Redding voor het volk Israël (gezamenlijk), is geen tegenwoordig bezit (Rom.11:26,27); Hebr.9:12,15). Die komt met de 2^e komst van de Heere Jezus Christus.

Zoals eerder genoemd heeft Hebreëen hetzelfde concept van “toekomstige Verlossing” (Hebr.4:6-8). Als Israël ingegaan was in hun rust onder Jozua (zij gingen het land binnen, maar niet in de rust), dan zou David later niet gesproken hebben over de dag die nog moest komen.

Vandaag is in Paulus' brieven iedereen (Jood of heiden) individueel gered, en wordt daarna deel van een nieuwe gezamenlijke identiteit... de gemeente, het lichaam van Christus. Dit is een heel nieuwe schepping van God (2 Kor.5:17) met Paulus als eerste lid.

22. Er zijn twee soorten rust in Hebreëen:

1. In het kruis (Hebr.4:1)... geef uw werken op... kom tot God.
2. Het duizendjarig rijk (Jes.14:3; 32:18... genoemd “de rust” in het Oude Testament).

Daarom hebben Jezus Christus en Jozua dezelfde naam. Jozua bracht Israël in het beloofde land. Zij kozen ervoor om niet naar de Heere te luisteren. Uiteindelijk, zoals beloofd en geprofeteerd is, zijn zij uit het land verdreven (Jak.1:1). De duizendjarige rust voor Israël is op de aarde... in het land waar Jozua hen bracht (Openb.20:4,6).

Wij (de gemeente, het lichaam van Christus), zullen in het “hemelse koninkrijk” zijn (2 Tim.4:18) en onze rust is “in Christus” NU... omdat wij niet alleen volmaakt zijn “in Hem” (Kol.2:10), maar wij zijn “gemaakt rechtvaardigheid Gods in Hem” (2 Kor.5:21).

De Heere zegt tegen Paulus:

*“**2 Kor.12:9:** En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij WONE.*

“Rom.5:1 ...”wij hebben vrede met God...”

23. Redding in het boek Hebreëen is anders dan bij ons. De Joden in die periode denken overeenkomstig de verbondsbeloften. Hun concept van redding is volharden en vasthouden... om God's “verbondsbeloften” te ontvangen.

Ons concept van redding is eenvoudig dat wij VERLOREN zijn... en een Verlosser nodig hebben voor onze zonden. Daarom vertelt Paulus ons dat de verbonden alleen aan Israël waren gegeven (Rom.9:4; Ef.2:12). Door dit te doen maakt hij onderscheid tussen zijn geschriften en de persoon die Hebreëen heeft geschreven. Dit is één van de grootste problemen als u wilt getuigen tegen de Joden. Zij zien zichzelf als zondaren, maar niet als verloren.

24. Sommige mensen leren dat het boek Hebreëen is waar Paulus de Hebreeuwse mensen aanspreekt. Dit kan niet waar zijn, omdat een andere boodschap (verschillend van Paulus) wordt geleerd in dit boek.

Het is zeer zeker geen redding uit genade door het geloof alleen. Er is geen enkel vers in de Bijbel waar God Paulus opdracht geeft om twee verschillende boodschappen te schrijven. Het “evangelie der genade Gods” (Hand.20:24) wordt duidelijk NIET geleerd in Hebreëen.

25. In Rom.9,10 en 11 legt Paulus God’s programma uit, van verleden, heden en toekomst, met betrekking tot Israël’s positie en status. Er is vandaag geen verschil tussen Israël en de volken, omdat de “middelmuur des afscheidels” (Ef.2:13-15) is afgebroken. Weet u wat dat betekent? Alles waarvan God wil dat Israël moet weten in de tegenwoordige bedeling is te vinden in Paulus zijn brieven... speciaal in Romeinen. 2 Petr.3:15,16 verwijst NIET naar het boek Hebreëen, zoals sommigen geloven.

26. Hebreëen legt het uitstel in Israël’s programma niet uit. Paulus zijn boodschap doet dat wel! Het is al bijna 2000 jaar geleden dat God gestopt is om alleen met Israël te handelen.

Hebreëen legt de toekomstige, geprofeteerde verdrukking uit voor dat volk. Paulus zou nooit zeggen dat: “onze God een verterend vuur is” (Hebr.12:29). Paulus spreekt over “terughouden” van de toorn en de “lankmoedigheid” van God vandaag.

Waarom zou Paulus “genade en vrede” schrijven in 13 brieven (aan iedereen) in één gedeelte van de Bijbel en dan het tegenovergestelde (toorn) schrijven in een ander gedeelte?

Nogmaals, waar is het geestelijke bewijs dat Paulus gezegd werd om twee verschillende boodschappen te schrijven, aan twee verschillende groepen van mensen, voor twee verschillende tijdsperiodes?

27. Hebreëen, geschreven aan de Hebreeuwse gelovigen (in Christus), profeteert vervolging, en waarschuwt hen: “verlaat Christus niet.”

In Rom.16:7 en Rom.15:20 maakt Paulus onderscheid tussen de twee programma’s van God... daar waren zij die “in Christus” waren voor Paulus (met een ander evangelie). Dit kan alleen verwijzen naar Israël met “het evangelie van het Koninkrijk.” Het “evangelie van het Koninkrijk” is een ander fundament. In Rom.15:20 verklaart Paulus duidelijk dat hij niet wil “bouwen op eens anders fundament.”

De Heilige Geest (in de Handelingen periode) verbood Paulus om te prediken in hetzelfde gebied als Petrus (vergelijk Hand.16:6,7; 1 Petr.1:1). Dit is een vers waar God Paulus vertelt NIET aan de Hebreëen te schrijven over de toekomstige vervulling van de beloften die God gedaan had aan dat volk. Dat was het werk van de schrijvers van de Hebreeuwse brieven.

28. Omdat er Paulinische waarheid is in Hebreëen (over het kruis), veronderstellen mensen dat Paulus deze brief schreef. Het boek Hebreëen is geschreven in het licht van de waarheden geopenbaard aan Paulus.

“Gal.2:2: En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder dengenen die in achting waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben.

Hebreeën is een boek van aanmoediging, vermaning, bedoelt om te motiveren (Hebr.13:12-21). Hebreeën legt het kruis uit aan Israël in haar toekomstige tijd van verdrukking/zuivering, terwijl Romeinen het kruis uitlegt voor IEDEREEN vandaag.

Deze tijd van toorn, waarover u leest in de Hebreeuwse brieven, is geprofeteerd in het Oude Testament (Jer.30:7; Daniël 9:20-27; enz.). De dingen die Paulus schreef waren een “verborgenheid,” niet geopenbaard totdat God Saulus/Paulus redde op de weg naar Damascus (Hand.9).

29. In Hebreeën krijg je het gevoel dat het boek geschreven is aan de Joden in hun thuisland... niet in de verstrooiing (Hebr.13:10-14). Het altaar/tempel staat in het thuisland (Israël) en de brief aan de Hebreeën waarschuwt hen om niet in de verleiding te komen, of om deel te nemen, in de offerdienst in de tempel.

Dus het is van belang dat Hebreeën is geschreven aan de Joden van Hand.20:21. Hebreeën zegt hen om deze dingen te verlaten! Paulus gebruikt het woord “altaar” 3 keer, en “tempel” 11 keer. Het is NOOIT met betrekking tot hetgeen wordt meegedeeld in Hebreeën!

Bij wijze van tegenstelling zegt Paulus dat wij zelf de “tempel van God” zijn, en dat de Geest van God in ons woont (1 Kor.3:16,17). Wij mogen bij elkaar komen in een gebouw voor onderwijs en gemeenschap. Ons gebouw is NIET een altaar of een tempel. Het hoogste offer is reeds gebracht (Kol.2:14).

30. Hebr.13:23 wordt gebruikt om te bewijzen dat Paulus Hebreeën heeft geschreven. Dat is iets lezen in het vers dat er niet is. Schrijvend vanuit Italië, weten we dat Paulus gevangen is en dat alleen Lukas bij hem is (2 Tim.4:11). Toen schreef Paulus in 2 Tim.4:21 naar Timotheüs om te komen voor de winter.

Dus de schrijver van Hebreeën zegt: “Als Timotheüs komt, zal ik komen en u bezoeken.” De schrijver van Hebreeën zegt dat als Timotheus (die is vrijgelaten) komt en hem (mogelijk Lukas) heeft afgelost, hij vrij is om hen te bezoeken (de Hebreeën).

Dit kan Paulus niet zijn, omdat hij gevangen zat in Rome. Lukas was Paulus’ reisgenoot, en hij was waarschijnlijk bij Paulus gedurende de twee jaren huisgevangenschap in Rome. Dus het kan heel goed mogelijk zijn dat Timotheus Lukas komt aflossen zodat Lukas de Joden in Jeruzalem kon gaan bezoeken.

31. In Hebreeën is redding voor het volk niet zeker (Hebr.6:4-6, enz.). Maar houdt in gedachten dat de waarschuwing van Hebr.6:4-6 gericht is aan het volk in zijn geheel. Het is een “nationale” zaak! Het is niet bedoeld als een waarschuwing voor het gelovig overblijfsel dat eeuwig leven bezit en dat niet kan verliezen. (1 Joh.3:1,2; 4:13-19; 5:1, 11-13,18).

Gedurende de 7 jaar van de verdrukking zal er een grote afvalligheid zijn die velen zal verleiden tot de verderfelijke ketterij dat Jezus Christus niet hun Messias was, nog de verzoening voor hun zonden was bij Zijn eerste komst (1 Joh.4:1-5). Lees 2 Thes.2:11,12. Deze afvalligen waren nooit deel van het gelovig overblijfsel:

“1 Joh.2:19: Zij zijn uit ons uitgegaan, maar zij waren uit ons niet; want indien zij uit ons geweest waren, zo zouden zij met ons gebleven zijn; maar dit is geschied, opdat zij zouden openbaar worden, dat zij niet allen uit ons zijn.

Zij bezaten nooit eeuwig leven. Zij die afvallig zijn in Hebr.6:6 zijn geen deel van het gelovige Joodse overblijfsel. Zij staan buiten de waarheid betreffende de Heere Jezus Christus ondanks het vroegere historische getuigenis/verslag van God's goedheid voor het volk. Met andere woorden: They never had it to begin with... zij hebben het nooit bezeten... Daarom vinden we in 1 Johannes een serie van zeven beproevingen om de waren van de valse uit te zuiveren... the possessors from the professors. De bezitters en de praters....

In Paulus zijn brieven is onze redding zonder werken.

“Rom.4:5: Doch degene die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid.

U zult nooit een soort test vinden of u wel gered bent of niet. Dit is redding... GEEN proeftijd. Jammer genoeg willen de meeste mensen met wie ik spreek “proeftijd”, en geen “redding.” Wij zijn volwassen zonen, niet langer onder tuchtmeesters en voogden en God verwacht (niet vereist) van ons overeenkomstig te handelen.

32. Hebr.7:11,12 zegt dat de wet en het priesterschap NIET zijn weggedaan... maar... zij zijn veranderd.

“Hebr.7:11,12: 11 Indien dan nu de volkomenheid door het Levietische priesterschap ware (want onder hetzelfde heeft het volk de wet ontvangen), wat nood was het nog, dat een ander Priester naar de ordening van Melchizédek zou opstaan, en Die niet zou gezegd worden te zijn naar de ordening van Aäron? 12 Want het priesterschap veranderd zijnde, zo geschiedt er ook noodzakelijke verandering der wet.

Dit is compleet verschillend van Paulus zijn geschriften. Zoals eerder genoemd, heeft Paulus het nooit over priesterschap. Hij zegt niets over “ons” die de wet ontvangen. Hij zegt niets over de wet die veranderd wordt. Hij zegt alleen dat de wet is weggedaan (als een systeem van rechtvaardigheid voor deze bedeling). Genade is het werkzame woord voor vandaag en actie... geen wet.

33. Het boek Hebr. gaat verder, voor Israël, waar Handelingen is gestopt.... Het begint de tussentijd uit te leggen tussen de 1e en de 2e komst, en de dingen die beloofd zijn aan dat volk (nu met de kennis van het kruis).

“Hebr.7:19: Want de wet heeft geen ding volmaakt, maar de aanleiding van een betere hoop, door welke wij tot God genaken.

De wet is fundamenteel verdeeld in drie delen:

1. De morele wet - de tien geboden.
2. De burgerlijke/civiele wet – verordeningen en oordelen (regels voor het dagelijkse leven).
3. De ceremoniële wet – Levitische offers (dieren als een verzoening voor zonde).

In de tijd van “Jakobs benauwdheid” (Jer.30:7), zal de antichrist opnieuw de oude Mozaïsche offers instellen – de ceremoniële wet. In de Bijbel wordt dit de “gruwel der verwoesting” genoemd (Mat.24:15). Wij weten dat de wet een tijdelijk verbond was, toegevoegd om de overtredingen van Israël. Zoals eerder genoemd was het één van de “verbonden der belofte.”

Door het opnieuw instellen van de oude Mozaïsche, Levitische dierenoffers, leert de antichrist de ontrouwen om precies het tegenovergestelde te doen van wat de Heere hen had gezegd te doen.

*“**Hebr.10:11,12:** 11 En een iegelijk priester stond wel allen dag dienende, en dezelfde slachtoffers dikmaals offerende, die de zonden nimmermeer kunnen wegnemen. 12 Maar Deze, één slachtoffer voor de zonden geofferd hebbende, is in eeuwigheid gezeten aan de rechterhand Gods.*

Hebreeën probeert het volk te leren dat Christus het definitieve offer was. Paulus noemt NOOIT de noodzaak van dierenoffers – dat was voor Israël in eertijds. Dat is het onderwerp van profetie. Paulus predikt de verborgenheid.

34. In 2 Tim.2:15 zegt God tegen een ieder van ons om Zijn Woord recht te snijden. Rom.11:15 spreekt over “de verzoening der wereld”. Ziet u dat in Hebreeën? Heeft u, als een student van het Woord, zichzelf wel eens afgevraagd waarom?

De “verzoening van de wereld” en de “bediening der verzoening” (2 Kor.5:18,19) is exclusief voor deze tegenwoordige bedeling. Gods doel in de Hebreeuwse brieven is Zijn volk te verzoenen – de Hebreeën – niet de wereld (Rom.11:16; Jes.45:17; Hos.3:5; Amos 9:14,15). Dit is een ander groot leerstellig verschil!

35.

*“**Hand.9:15:** Maar de Heere zeide tot hem: Ga heen, want deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn Naam te dragen voor de heidenen en de koningen en de kinderen Israëls.*

Paulus zijn bediening was duidelijk onbepakt van omvang. Het boek Hebreeën is geschreven aan de Hebreeën. Als Paulus maar tot één groep mensen predikte (wat u ziet in Hebreeën), dan zou Paulus God’s waarschuwing, van Hand.9:15, verbreken om naar iedereen te gaan – Jood zowel als Heidenen.